

sørgelsen af Skriverforretningerne. Jeg troer nu slet ikke, at man med den samme ærede Rigsdagsmand tør nære det Haab, som jeg virkelig vilde ansee for at være meget sangvinist, at man, naar denne Forandring i Ordningen af Retspleien indtræder, skulde kunne benytte de forhenværende Retsfrevere i Almindelighed til de paatænkte Functioner; det er ganske vist, at der vil blive Plads nok for deres Virksomhed, men netop derfor gjælder det om at kunne faae nogle af disse Retsfrevrembeder trukne ind; dette er en Bemærkning, som jeg tillader mig at rette mod de ærede Rigsdagsmænd, som have meent, at man i det Hele taget ikke skulde gaae ind paa at nedlægge Skriverembederne. Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har navnlig gjort en Bemærkning med Hensyn til Skriverembederne, som jeg ikke tør lade gaae hen uden Indsigelse, og den opfordrer saameget mere dertil, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) har motiveret en Bemærkning med Hensyn til § 3 i Lovudkastet ved den Bægt, han lagde paa den anden ærede Rigsdagsmands Udtalelser, og det er den almindelige Bemærkning, at Retsfrevrerne ikke bestille Noget, at de ikke have Andet at gjøre end at oppebære deres Løn og lade de dem paahvilende Forretninger besørge af en Fuldmægtig. Jeg vil oprigtig talt sige, at det ikke forekommer mig ganske rigtigt saaledes at sælde Dom over en heel Embedsclassens Virksomhed; det er i det Hele taget en betænkelig Sag at træde op og sige: jeg har lært at kjende et Tilfælde, og det giver mig den Overbeviisning, at saaledes maa det være overalt; dette kan ikke Andet end komme til at virke skadeligt paa den rigtige Opfattelse af Forholdet, thi vi vide jo Alle, at hvilken Klasse af Statsborgere man ogsaa vil tage, vil man altid i den kunne finde En eller Anden, om hvem man kan sige, at han ikke udretter Noget, men man tør ikke derfra drage den Slutning, at Andre i samme Klasse eiheller tage sig Noget for; det er omtrent det Samme, som om man ikke kunde betegne en Armee som tapper, fordi man havde lært at kjende nogle feige Folk i den. Det er ogsaa ganske vist, at man ikke kan httre en saadan almindelig Dom med Hensyn til Rets-

frevrerne; der er Mangfoldige, som netop med stor Omhu besørge og passe deres Embede, og de have sandelig en stor Opfordring dertil, thi naar den ærede Rigsdagsmand tænker paa det Ansvar, der hviler paa en Retsfrevrer, maa han indrømme, at det maatte være en meget letsin- dig Mand, der ikke tog sig af sit Embede. Er Dommerens Kald ansvarsfuldt, saa er det tillige vist, at hans Ansvar mere er et Ansvar for Samvittigheden, angaaer mere, kan man sige, hvad der gaaer indad; men Retsfrevrerens er et reent Pengeansvar, der kan komme til at hvile stærkt paa ham — og Erfaringen har sandelig i den Henseende ret godt lært Retsfrevrerne, at de maae tage sig af deres Sager. Med Hensyn til Nedlæggelsen af visse af disse Embeder er der bemærket, at det maatte ansees for ønskeligt strax at tage en Bestemmelse om, til hvilke Embeder de skulde henlægges. Grunden, hvorfor jeg har troet, at det vilde være hensigtsmæssigt ikke strax at tage en Bestemmelse om Maaden, hvorpaa Indordningen skulde skee, var den, at man derved vilde binde sig. Der er nemlig ved Lovudkastet forbeholdt Re- gjeringen Afgang til at kunne træffe Jurisdic- tionsforandringer, forsaavidt de kunne skee uden at influere paa Lønningsforholdene, thi i saa Fald indeholder Lovudkastet, at det skal skee ved særlig Lov, og det er netop med Hensyn til saadanne Eventualiteter, at det er blevet an- seet for rigtigt at holde sig til, at hvis Den, som sidder i det Embede, hvortil et nedlagt Embede skal henlægges, ikke var pligtig til at overtage det og ikke vilde gjøre det, kunde Em- bedet komme til at henstaae gjennem en Con- stitution. Jeg troer, at det er den Maade, hvorpaa Sagen heldigst kan ordnes, og det er den Betragtning, der har gjort, at jeg har optaget denne Bestemmelse i Lovforslaget, hvilken Be- stemmelse dog i det Hele kun har en ganske under- ordnet Betydning. Paa samme Maade maa jeg betragte en anden Udtalelse, der ogsaa knyt- te sig til § 3. Det var vistnok den ærede Rigsdagsmand for Karhuus Amts 2den Valg- kreds (Herz), der meente, at det med Hensyn til Constitutionstiden vilde være mere hensigts- mæssigt at sætte den Constituerede paa fast Gage end at lade ham som hidtil vedblive at oppebære Sportler. Dette er ogsaa efter min